

چونه مطالعه کنیم؟

علیرضا ذوالفاری

عضو هیأت علمی دانشگاه آزاد اسلامی - تبریزکان

جست و جو کرد. خلاصه این که مطالعه موجب رشد فرهنگی، اجتماعی، اقتصادی و سیاسی افراد می شود.

مطالعه و خواندن ارتباطی دو طرفه است بین نویسنده و خواننده یا به عبارتی تعامل میان دو فکر و اندیشه است. نویسنده ای که می کوشد خواننده را به این باور برساند که نوشه هایش ارزشمند و دیگران باید برای خواندن و فهمیدن آن تلاش کنند، و خواننده ای که از خود می پرسد چرا نویسنده فکر می کند که کتاب او مهم است و دیگران باید آن را بخوانند و بفهمند؟ در این تعامل مطالعه کننده باید به دو باور برسد:

۱ - نویسنده کتاب از نظر اطلاعات و فهم بر او بتری دارد (نابرابری اطلاعاتی بین نویسنده و خواننده)

۲ - او می تواند با تلاش و کوشش برای نابرابری غلبه کند. خواندن و مطالعه مهارت پیچیده ای است که در سایه تمرین و فعالیت، میزان سرعت و صحت آن بهبود می باید. برای نمونه مطالعه کننده باید بیاموزد که مطالعه شامل سرعت حرکات چشم، تثبیت ها و فعالیت ذهنی است. هر قدر تثبیت های چشمی روی کلمات و جملات کمتر و فرد در مطالعه فعال تر باشد، سریع تر و بیش تر یاد می گیرد و از مطالعه لذت خواهد برد. (هیلگاردن، ۱۳۶۷، ص ۲۷۶) زیرا می تواند نتایج تحقیقات دیگران را که انجام آنها مدت ها طول کشیده است، در مدت کوتاهی به دست آورد، رفع خستگی کند،

مقدمه

در قرن حاضر با وجود گسترش رسانه های جمعی و بهره گیری از کامپیوتر و اینترنت، مطالعه و کتاب خوانی هنوز اهمیت خود را نه تنها حفظ کرده است، بلکه شاهد افزایش شمارگان کتاب های چاپ شده، افزایش متقارضیان عضویت در کتابخانه ها و پر رونق شدن بازار کتابفروشی ها در سطح جهان هستیم. علل این امر را باید در ازدیاد شمار داوطلبان ورود به دانشگاه ها، علاقه مندی عالمه مردم به کسب دانش و مهارت ها، درک اهمیت مطالعه در زندگی اجتماعی و نقش مطالعه در گسترش روح خلاقیت، نوآوری و ابتکار

از فرد دور شوند و به جای آن افکار و تخیلات مثبت ایجاد شوند. به طور کلی، در این مرحله باید حال و هوا و روحیه مناسب را برای مطالعه مؤثر در خود ایجاد و تا پایان مطالعه آن را حفظ کرد. (سیف، ۱۳۷۶، ص ۸۳)

خود را سرگرم سازد و در نهایت پیشرفت نماید. پژوهش‌ها نشان داده‌اند که یکی از عوامل مهم در ایجاد نابسامانی‌های اجتماعی مثل بیکاری، ترک تحصیل و بزهکاری، ناتوانی و اختلال در خواندن و روش‌های نادرست مطالعه است. (ناعمی، ۱۳۷۷، ص ۵۹)

۳- آمادگی دانشی:

یادگیری بر یادگیری بنا می‌شود. هیچ یادگیری‌یی نیست که نیاز به آموخته‌های قبلی نداشته باشد. یعنی آن چه فرد قبلاً آموخته است برای یادگیری مطالب تازه پیش نیاز محسوب می‌شود و هم‌چنین کلیه تجارب مثبت و منفی حاصل از آموخته‌های قبلی بر یادگیری مطلب جدید مؤثرند. آمادگی یادگیرنده ممکن است بدیهی فرض شود، اما بسیار قابل اهمیت است. فرد ممکن است توقع یادگیری مطلبی را داشته باشد که برای یادگیری آن آمادگی ندارد.

۴- زمان و مکان مطالعه:

با عنایت به تفاوت‌های افراد درباره این که در محیطی بسته مطالعه کنند، یا در محیطی باز و سرسبز، در تنها مطالعه نمایند یا به صورت گروهی، پشت میز مطالعه کتاب بخوانند یا قدم بزنند، این که مطالعه صحیح‌گاهی برای آن‌ها مفیدتر است یا مطالعه شبانه و...، هر فرد باید دریابد مناسب‌ترین زمان و مکان برای مطالعه‌اش کدام است و آن‌گاه برنامه خود را برا آن اساس تنظیم کند.

هدف این مقاله آن است که به سؤالاتی از این دست پاسخ دهد: چرا بعضی‌ها هنگام مطالعه دچار خواب آلودگی می‌شوند، احساس می‌کنند که از آن لذت نمی‌برند، از خواندن، مطالب کمی می‌آموزند، از مطالعه زود خسته می‌شوند و...؟ روش مورد بحث ما شامل چهار مرحله است که هر مرحله دارای اجزا، ویژگی‌ها و فتوونی است که به کارگیری آن‌ها می‌تواند روش مؤثری برای مطالعه فراهم کند.

الف) تدارک مقدمات مطالعه

همان‌گونه که انجام هر کاری نیازمند تهیه امکانات و ابزارهای مناسب است، تحقق مطالعه اثربخش نیز نیازمند تدارک مقدماتی است که مهم‌ترین آن‌ها عبارت‌انداز:

۱- هدفمندی:

هدف هم به فرد جهت می‌دهد و هم نیرو، در نتیجه باید فرد مطالعه کننده هدفی داشته باشد. هدف مطالعه می‌تواند: الف - خواندن برای کسب اطلاعات و دانستن، ب - خواندن برای فهمیدن، وج - خواندن برای سرگرمی باشد. مطالعه کننده‌ای که هدف دارد هم سرگردان و آشفته نیست و هم می‌داند که چه باید بکند، از کجا شروع کند و به کجا باید برسد و دیگر این که از مطالعه خود لذت خواهد برد. (آدلر، ترجمه تهرانی، ۲۰، ص ۲۰)

۲- حال و هوا:

پیش از مطالعه و یادگیری، مطالعه کننده باید حال و هوای آن را پیدا کند، یعنی سرحال و آماده یادگرفتن باشد و تا پایان مطالعه آن حالت را حفظ نماید. برای این منظور باید سعی کند با ایجاد حالت آرمیدگی بر اضطراب خود غلبه نماید. هم چنین باید افکار مثبت را جانشین افکار منفی و شک و گمان‌های بیهوده کند. افکار منفی، مانند این که: من نمی‌توانم یاد بگیرم، من حوصله مطالعه را ندارم، من علاقه‌ای به مطالعه ندارم، خواندن چه فایده‌ای دارد و... باید

باشد. به عبارت سیکر، تعلیم پذیرترین خواننده، منتقدترین آن هاست. انتقاد می تواند به شکل موافقت، مخالفت، هر دو یا قضاوت مشروط انجام شود. در هر صورت موافقت یا مخالفت باید با استدلال همراه باشد و گرنه نشانه بی خردی و جهالت است. مخالفت به معنی ستیزه جویی، پرخاشگری یا بیان صرف عقاید شخصی نیست. (آدلر، ترجمه تهرانی، ۱۳۷۵، ص ۱۸۶-۱۷۹)

۲- طرح سؤال:

می توان موضوعات مهم هر عنوانی را به شکل یک یا چند سؤال که بعداً باید جواب آنها را پیدا کرد، در نظر گرفت. برای مثال از خود پرسید: «مؤلف در این بخش چه مفاهیم مهمی را در نظر داشته است؟» برای هر قسمت یا هر فصل از یک کتاب که می خوانید مناسب با هدفی که از مطالعه دارید سؤال هایی مطرح کنید. برای نمونه می توانید عنوانین را به سؤال تبدیل کنید. می توانید از خود پرسید: چرا من باید مقاله چگونه مطالعه کنیم را بخوانم؟ طرح سؤال به هنگام مطالعه، علاقه مندی شما به ادامه کار را حفظ می کند و به شما کمک می کند تا مطالب را تجزیه و تحلیل و بهتر درک نمایید. هدف از طرح سؤال، افزایش تمرکز حواس، شرکت فعاده در مطالعه، افزایش طول نگهداری اطلاعات در حافظه و تقویت روحیه جست و جوگری و پرسشگری است. (سیف، ۱۳۷۶، ص ۸۰)

ب) خواندن سطحی یا روزنامه خوانی

در این مرحله خواننده باید همانند کسی که روزنامه ای را مطالعه می کند با سرعت به جلو برود. در این سطح از خواندن بدون این که لحظه ای توقف کنیم تا معنی کلمه ای را پیدا کنیم یا جمله ای را بفهمیم، باید سریع جلو برویم. حتی اگر پاراگراف یا مطلبی از دید شما دور ماند، ترس به خود راه ندهید و جلو بروید. فقط به آن چه یاد می گیرید توجه کنید. اگر ۴۰ یا ۴۰ درصد کتاب را از طریق روزنامه خوان کردن فهمیدید، خیلی خوب است. هدف خواندن سطحی این است که اولاً شما یک دیدکلی یا یک چارچوب کلی در ذهن خود ایجاد نمایید. ثانیاً برای خود مشخص کنید که آیا کتاب آن قدر مفید است که نیاز به دقیق خوانی داشته باشد؟ (آدلر، ترجمه تهرانی، ۱۳۷۵، ص ۵۶-۵۵)

علم تعلیم کودکان و نوجوانان به مطالعه داستان ها این است که آن ها به دنبال فهمیدن مفاهیم و واژه های نیستند، بلکه می خواهند تصویری کلی از داستان به دست آورند. پس هدف اصلی از خواندن سطحی کسب یک دیدکلی در مورد کتاب است که آیا نیاز به خواندن مجدد دارد یا خیر؟

ج) خواندن تحلیلی یا دقیق خوانی

در این مرحله فرد آهسته و با تفکر و تعمق بر روی موضوعات به پیش می رود و تامطلب را برای خود قابل هضم نسازد به جلو حرکت نخواهد کرد. خواننده ضمن خواندن، سؤال هایی مطرح می کند، جواب آنها را می یابد و می کوشد معنی دارشان سازد تا در نهایت در حافظه اش سازمان دهی نماید. برای این کار فرد باید فعل و پویا باشد تا بتواند به عمق مطالب کتاب نفوذ کند.

فنون خواندن تحلیلی

۱- داشتن دیدگاه انتقادی:

نگاه انتقادی به کتاب داشتن کلید فهم صحیح مطالب و درگیری با آن هاست. دید انتقادی مستلزم فهم دقیق معنای مطالب است. برای انتقاد کردن نیاز به یک ذهن جست و جوگر است تا در نهایت فرد بتواند دانش خود را تا سطح نویسنده کتاب بالا ببرد و قضاوت و ارزش گذاری درستی صورت پذیرد.

کسی بیشترین فایده را از مطالعه کتاب می برد که منتقد

۳- یافتن جواب سؤال‌ها:

خود فراهم کند. این چارچوب سازمانی می‌تواند به شکل ایجاد پیوند بین مطالب جدید با دانش موجود یا نظم بخشی به اطلاعات مورد مطالعه باشد. (سیف، ۱۳۸۰، ص ۴۹۷)

د) مطالعه تطبیقی

هدف نهایی مطالعه این است که مطالعه کننده بفهمد در هر موضوعی ممکن است کتاب‌های متعددی وجود داشته باشد که وظیفه اولست این کتاب‌ها را پیدا کرده، آن‌ها را مطالعه نماید و براساس تجزیه و تحلیل و مقایسه آن‌ها به دیدگاهی روشن یا نتیجه‌ای جدید در مورد موضوع دست یابد. برای

انجام این عمل خواننده باید گام‌های زیر را بردارد:

- ۱- پیدا کردن کتاب‌های مربوط به موضوع.
- ۲- یافتن مفاهیم مورد توافق دانشمندان و نویسندهان؛
یعنی ممکن است نویسندهان مختلف برای یک مفهوم،
واژه‌های متفاوتی به کار ببرند.

مطالعه کننده باید ضمن خواندن تلاش کند جواب سؤال‌هایی را که مطرح کرده است پیدا کند. برای این کار باید تأکید و توجه خود را بر روی اندیشه‌های اصلی، نکات کلیدی و استدلال‌های نویسنده مرکز نماید. هدف از یافتن جواب سؤال‌ها، فعال بودن مطالعه کننده ضمن خواندن است و دیگر این که فرد بیاموزد چگونه باید جواب سؤالات را پیدا کند و برای این کار از چه اصولی باید پیروی نماید. (آدلر، ۱۳۷۵، ص ۶۷)

۴- تفکر و اندیشیدن:

با تفکر در مورد مطالبی که خوانده‌اید، مثل شاخ و برگ دادن به آن‌ها، کشف ارتباط بین مطالب، ساده کردن مطالب پیچیده، درک سازمان مطالب، پیوند زدن آن‌ها به آموخته‌های قبلی، حل تناقض‌های موجود، اصلاح آن‌چه آن را اشتباه فهمیده‌اید و تلاش برای توضیح مطلب برای فردی دیگر به شکل واقعی یا تخیلی، تلاش کنید هم مطالب را برای خود قابل فهم و زیبا سازید و هم بر میزان درک و فهم خود نظارت کنید.

۵- سازمان‌دهی اطلاعات:

سازمان‌دهی، یعنی اطلاعات را در طبقاتی قرار دهیم تا آن‌ها را آسان‌تر یاد بگیریم و راحت‌تر به یادآوریم. با توجه به این که گنجایش حافظه کوتاه مدت محدود است، ما از طریق دسته‌بندی اطلاعات تلاش می‌کنیم تا از بار حافظه کوتاه مدت بگاهیم و قدرت تمرکزمان را افزایش دهیم. این کار باعث تسهیل یادگیری نیز می‌شود. در سازمان‌دهی، یادگیرنده برای معنی دار ساختن یادگیری‌های خود می‌کوشد نوعی چارچوب سازمانی برای فهم اطلاعات مورد مطالعه

کتاب خوانی است. مطالعه حتی می‌تواند نقش مؤثری هم به شکل مستقیم و هم به شکل غیر مستقیم در کاهش انحرافات اجتماعی مثل اعتیاد داشته باشد. آموختن و یادگری‌گرفتن مهارت‌های مطالعه سبب می‌شود که افراد از مطالعه لذت ببرند، اوقات فراغت خود را پر کنند و گام‌های مؤثری در مسیر کمال بردارند که پیامد آن سلامت و رشد فرد و جامعه خواهد بود. روش پیشنهادی ما شامل چهار مرحله: (الف) تدارک مقدمات مطالعه، (ب) خواندن سطحی یا روزنامه خوانی، (ج) خواندن تحلیلی و (د) مطالعه تطبیقی است که هر مرحله دارای خصوصیات، اجزا و فنونی است که کاربرد آن‌ها می‌تواند مطالعه را لذت‌بخش و مؤثرسازد و جلوی آفت‌های مطالعه، همچون حواس پرتی، خواب آسودگی، خستگی، تفکرات منفی و آشفتگی ایجاد نماید.

رابگیرد.

- ۳- طرح سوالات واضح در مورد موضوع.
- ۴- یافتن مسائل مورد اختلاف بین نویسنده‌گان.
- ۵- تجزیه و تحلیل مطالب جمع آوری شده.
- ۶- جمع‌بندی و نتیجه‌گیری.

تذکر این نکته لازم است که مطالعه کنندگانی باید به این مرحله پا بگذارند که می‌خواهند دیدگاهی وسیع در مورد موضوع داشته باشند یا می‌خواهند براساس مقایسه بین نظریات نویسنده‌گان مختلف به یافته جدیدی دست یابند. در غیراین صورت همان سه مرحله بالا برای درک مطالب برای آن‌ها کافی است.

نتیجه‌گیری

مطالعه به عنوان یک مهارت اجتماعی، نرده‌بان ترقی و تکامل هر ملت است. بین مطالعه و رشد افراد و جوامع هم‌بستگی بسیار بالایی وجود دارد. به بیان دیگر، تنها راه پیشرفت هر فرد و جامعه‌ای ارزش قائل شدن برای کتاب و

- آدلر، مارتیم جی و دورن، چارلزون (۱۳۷۵): «چگونه کتاب بخوانیم»، ترجمه محمد صراف تهرانی، انتشارات آستان قدس رضوی.
- سیف، علی اکبر (۱۳۸۰): «روان‌شناسی پژوهشی: روان‌شناسی یادگیری و آموزش»، انتشارات آگاه، ویرایش پنجم.
- سیف، علی اکبر (۱۳۷۶): «روش‌های یادگیری و مطالعه»، انتشارات دوران.
- اتکینسون و همکاران (۱۳۷۸): «زمینه روان‌شناسی هیلگاردن»، ترجمه براهنی و همکاران، انتشارات رشد.
- ناعمی، علی محمد (۱۳۷۷): «روان‌شناسی آموزش خواندن»، انتشارات آستان قدس رضوی.